

РЕШЕНИЕ

№ 1642

гр. Русе, 21.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на седми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Надежда М. Александрова

при участието на секретаря Борянка Г. Тончева
като разгледа докладваното от Надежда М. Александрова Гражданско дело
№ 20234520104819 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявени са евентуално съединени иски с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 и 4 от КТ от Ц. П. П. против АВАЛОН ИНДЪСТРИ АД.

Ищецът твърди, че работил по силата на трудов договор от *** год., сключен с ответника като офис мениджър. Поради прогресиращо негово заболяване- остеонекроза на двете тазобедрени стави му ставало все по- трудно да изпълнява трудовите си задължения, включително и такива- непряко свързани с длъжността му, които налагали ходене между етажите в сградата. Поради тази причина- влошено здравословно състояние, на *** год. ищецът подал заявление за прекратяване на трудовия договор на основание чл. 327, ал. 1, т. 1 от КТ. Твърди се още, че на *** год. получил писмо от работодателя, с което го уведомявал, че не приема заявлението му, тъй като към него не били приложени медицински документи. Заедно с това му връчил Заповед № ***/*** год., с която на основание чл. 71, ал. 1 от КТ прекратил трудовия договор.

Ищецът счита, че след като работодателят е бил сезиран със заявление за прекратяване на трудовия договор на едно основание, не може да го прекратява на друго.

На следващо място- писменото волеизявление на работника за прекратяване на трудовото правоотношение на някое от основанията по чл. 327, ал. 1 от КТ води до автоматично прекратяване на трудовото правоотношение, независимо дали е налице посоченото в изявлението на работника или служителя основание.

Ищецът моли съда да отмени заповедта за прекратяване на трудовия договор, алтернативно- да се поправи основаниято за уволнение, вписано в трудовата книжка от чл.

71, ал. 1 от КТ на чл. 327, ал. 1, т. 1 от КТ.

На ответника е връчено съобщение и преписи от исковата молба и доказателствата по реда на чл. 131 от ГПК. В указания срок същият е подал писмен отговор. Оспорва предявените искове.

Според ответника, за да се прекрати трудовия договор на посоченото от ищеца основание, следва да се осъществи един сложен фактически състав, само изпълнението на всички елементи от който гарантира настъпването на целения резултат – едностранното прекратяване на трудовия договор. Фактическият състав в случая на чл. 327, ал. 1, т. 1 от КТ включва 3 задължителни елемента: 1) заболяване на служителя, установено по съответния медицински ред; 2) предписание от здравните органи, които след като установят, че заболяването на служителя му пречи да изпълнява работата, за която е нает, дават указания на работодателя каква друга подходяща работа следва да му осигури; 3) несъобразяване на работодателя с предписанието на здравните органи. Едва след настъпване на горните три събития работникът може да пристъпи към подаването на уведомлението по чл. 327, ал. 1, т. 1 от КТ, което да сложи край на трудовия му договор. В случая тези предпоставки не са били налице, а според ответника се касае за злоупотреба с правото на служителя да прекрати едностранно трудовия договор.

Ответникът сочи, че при сключване на трудовия договор само месец и половина по-рано от депозиране на уведомлението, ищецът е представил на работодателя Карта за предварителен медицински преглед с изх. амб. № *** г., от която се установява, че същият е клинично здрав, няма минали или настоящи заболявания, включени в Наредба 5 /ДВ, бр. 33 от 28.04.1987 г./ и няма определена група инвалидност. Доказателства за налични заболявания не са представени нито при сключване на трудовия договор, нито при подаване на уведомление за прекратяването му, нито към исковата молба. Поради изложеното ответникът се е възползвал от правото си по чл. 71, ал. 1 от КТ да прекрати без предизвестие процесния договор, тъй като в чл. 1, ал. 3 от него изрично е посочено, че същият е сключен със срок за изпитване от 6 месеца, уговорен в полза на работодателя. Ответникът намира исковите за неоснователни и моли да бъдат отхвърлени.

*Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, с оглед разпоредбата на чл. 235 от ГПК, приема за установено от **ФАКТИЧЕСКА СТРАНА** следното:*

Страните не спорят, че са били в трудови правоотношения от *** год., че на *** год. ищецът е подал заявление за прекратяване на трудовия договор на основание чл. 327, ал. 1, т. 1 от КТ. Страните не спорят и че на *** год. ищецът е получил писмо, с което работодателят го уведомил, че не приема заявлението му, тъй като към него няма приложени медицински документи, удостоверяващи наличието на заболяване, което пречат за изпълнение на трудовите му задължения и заедно с това му връчил Заповед № ***/*** год., с която вместо на заявеното от работника основание, прекратява трудовия договор на основание чл. 71, ал. 1 от КТ.

Спорен между страните е въпросът за основанието, на което е прекратено трудовото правоотношение. Според ищеца то е прекратено автоматично с подаването на заявлението по чл. 327, ал. 1, т. 1 от КТ. Според ответника, за да бъде прекратено трудовото правоотношение на това основание, е необходимо да са били налице кумулативно трите предпоставки: заболяване на работника/служителя, предписание от здравните органи към работодателя да бъде осигурена работа, съобразена със здравословното състояние на работника/служителя и несъобразяване на работодателя с предписанието на здравните органи.

*При така установената фактическа обстановка съдът приема от **ПРАВНА СТРАНА** следното:*

В тежест на работодателя е да докаже в производството чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ законосъобразното упражняване на правото да прекрати трудовото правоотношение с работника или служителя.

Съгласно константната практика на ВКС разпоредбата на чл. 335, ал. 2, т. 3 от КТ не поставя момента на прекратяване на трудовия договор в зависимост от това, дали фактически е налице основанието за прекратяване на трудовия договор. Както връчването на заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение, издадена от работодателя, автоматично води до прекратяване на трудовото правоотношение, независимо от това дали са били налице посочените в нея основания за уволнение, така и писменото изявление на работника за прекратяване на трудовото му правоотношение на някое от основанията по чл. 327, ал. 1 от КТ води до автоматично прекратяване на трудовото правоотношение, независимо от това дали е налице посоченото в изявлението на работника или служителя основание. При незаконно /без основание/ прекратяване на трудово правоотношение по чл. 327, ал. 1 от КТ, работодателят разполага само с възможност да претендира от работника или служителя обезщетение за вредите, които е понесъл от неоснователното прекратяване на трудовия договор, но не и с право да иска възстановяването на вече прекратеното трудово правоотношение (Решение № 289 от 18.11.2014 г. на ВКС по гр. д. № 1289/2014 г., IV г. о., ГК, Решение № 332 от 3.11.2014 г. на ВКС по гр. д. № 1350/2014 г., IV г. о., ГК, Решение № 234 от 21.01.2020 г. на ВКС по гр. д. № 1708/2019 г., III г. о., ГК и др.).

Предвид изложеното съдът намира, че трудовото правоотношение между страните е било прекратено с подаване на заявлението по чл. 327, ал. 1, т. 1 от КТ. Ирелевантно за настоящия спор е дали са били налице изискуемите от закона предпоставки- заболяване на работника/служителя, предписание от здравните органи към работодателя да бъде осигурена работа, съобразена със здравословното състояние на работника/служителя и несъобразяване на работодателя с предписанието на здравните органи. Съдът намира, че издадената заповед за прекратяване на трудовото правоотношение от работодателя е незаконосъобразна и подлежаща на отмяна.

Съдът счита, че предявеният иск с правна квалификация чл. 344, ал. 1, т. 4 от КТ за поправка на основанието за уволнение, вписано в трудовата книжка е недопустим, но тъй като е предявен в условията на евентуалност, съдът не дължи произнасяне по него. Искът по

чл. 344, ал.1, т. 4 от КТ има за предмет поправка на неправилно или неточно вписано в трудовата книжка на работника или служителя основание за прекратяване на трудовия договор при липса на спор относно прекратяването на трудовото правоотношение. В случая ищецът оспорва законността на уволнението на визираното в заповедта основание за прекратяване на трудовия договор. При евентуалното уважаване на иска по чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ отмяната на уволнението ще бъде отразена по реда на чл. 346 от КТ в трудовата книжка на ищеца и ще отпаднат последиците на вписаното основание, чиято поправка се претендира. Поправката, респективно настъпилата промяна е последица от уважаването на иска за отмяна на уволнението, а не самостоятелен иск. Поради това в ал. 2 на същата разпоредба е предвидена възможност корекцията да се извърши от Инспекцията по труда в случай на отказ от страна на работодателя.

На основание чл. 78, ал. 1, вр. чл. 38, ал. 2, вр. ал. 1, т. 2 от ЗА ответникът следва да бъде осъден да заплати на процесуалния представител на ищеца адвокатско възнаграждение в размер на 780.00 лева, съгласно чл. 7, ал. 1, т. 1 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран, Русенски районен съд, първи граждански състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № ***/*** год., издадена от Г.Т.Б., изпълнителен директор на АВАЛОН ИНДЪСТРИ АД, ЕИК 200128436, седалище и адрес на управление: гр. Русе, ул. *** № 8, с която на основание чл. 71, ал. 1 от КТ е прекратено трудовото правоотношение между дружеството и ищеца Ц. П. П., ЕГН ***** без предизвестие в срока на изпитване, учреден в полза на работодателя.

ОСЪЖДА АВАЛОН ИНДЪСТРИ АД, ЕИК 200128436, седалище и адрес на управление: гр. Русе, ж.к. ***, ул. *** № 8, представлявано от Х.В.И. и Г.Т.Б. да заплати на адвокат Ф. Л. М. от АК- Русе, ЕГН ***** сумата **780.00 лева**, представляваща адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Русенски окръжен съд в двуседмичен срок от обявяването му.

Съдия при Районен съд – Русе: _____